

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Hr. Per Ørum Jørgensen vil kunne forsikre sig om, at det ikke er tilfældet ved at læse vores udspil til finanslov. Vi har valgt ikke at have en krone ekstra med på benzinen i denne omgang, og det er der nogle, der sikkert vil finde dybt populistisk, men det har vi altså valgt at gøre i situationen her.

Lad mig så i øvrigt sige, at hvis man ønsker en reel reform af skattesystemet, der giver mulighed for at skaffe flere mennesker en tilknytning til arbejdsmarkedet, så kræver det, at vi får skatten ned på arbejdsindkomst. Det kan ikke lade sig gøre reelt og ordentligt med det nuværende skattestop, der er det mest perspektivløse instrument i den økonomiske politik, man formentlig kunne forestille sig. Det er en fastfrysning, som ikke giver mulighed for, at endnu flere får en mulighed på arbejdsmarkedet, desværre.

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om en kort bemærkning. Så slipper ordføreren. Tak til hr. Morten Helveg Petersen.

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil indlede med et citat, som jeg har læst et par gange og må sige at jeg er fuldstændig enig i. Det er et citat, som finansministeren kom med den 25. august, hvor han sagde, at det, hvis nogen synes, at finanslovsforslaget er fantasiløst og noget, som vi har hørt før, er fuldstændig tilsigtet.

Kl. 16.30

Det har jeg tænkt meget over, og det er jo så rigtigt, som det er sagt. Denne finanslov er fantasiløs ud over alle grænser. Finanslovsforslaget er kedeligt, ikke alene fordi der ikke er meget nyt i det og det meste af det, der er nyt, er trist, men også fordi det endnu en gang dokumenterer, at regeringen er helt ude af stand til at tænke langsigtet.

Regeringen henviser hele tiden til en eller anden kommission, det kan være Velfærdskommissionen, Globaliseringsrådet, eller hvad det nu er for udvalg og kommissioner, den har nedsat. Det er jo egentlig lidt interessant og paradoksalt i en tid, hvor man starter med at nedlægge alt, hvad der kunne have med eksperter at gøre, at man så, når man bliver tvunget til selv at tage stilling og ikke tør gøre det, nedsætter

nogle nye kommissioner og udvalg, som skulle give lidt luft. Så man kan sige, at man sådan set bare har skiftet en type smagsdommer ud med en anden.

Men hvad er virkeligheden? Den er, at vi i Danmark står over for store udfordringer. Der er brug for, at vi får investeret i fremtiden; der er brug for investeringer i forskning, i uddannelse, i miljø, i grøn omstilling, i kollektiv trafik og i nye arbejdspladser. Når man så kigger i finanslovsforslaget, ja, så er der stort set tale om status quo. Der er ingen reelle løft, ingen reelle investeringer i fremtiden. Og det er derfor, at SF ikke ser andet end et fantasiløst finanslovudkast, når man gennemlæser de godt 3.000 sider.

Det, der er behov for, er jo at tage udgangspunkt i, at velfærdssamfundet, vores nuværende samfund, kommer under pres i de kommende år. Der bliver flere ældre. Derfor er det vigtigt, at man får mest mulig velfærd for pengene, og det kræver i højere grad, at man investerer og sætter fokus på forebyggelse.

Man kan sige det på den måde, at der er behov for, at der bliver investeret i fremtiden. Og når man investerer i fremtiden, kan man gøre det på to måder. Man kan gøre det ved passive investeringer, og man kan gøre det ved aktive investeringer. Begge dele er for så vidt rimelige og fornuftige.

Regeringen har valgt i år stort set udelukkende at foretage passive investeringer, netop ved at man afdrager statsgælden. Det er jo en investering i fremtiden på den måde, at jo mindre gæld der er, jo mindre gældsbyrde skal kommende generationer bære rundt på, og det er meget fornuftigt at få nedbragt statsgælden. Men det er en passiv investering, den kan ikke stå alene. Det er jo ikke nok, at vi nedbringer gælden, hvis ikke vi samtidig foretager de aktive investeringer, der skal sikre velfærdssamfundet i fremtiden.

Vi har snakket meget både i dag og ved tidligere lejligheder om forskningen, og det er jo et af de områder, hvor regeringen om muligt er på hælene, fordi der er en afgrundsdyb forskel mellem regeringens retorik og regeringens handlinger.

I de første år af den her regerings levetid skar man direkte i forskningen forstået på den måde, at der bruges færre penge til forskningen i dag, end der blev i 2001, i forhold til bruttonationalproduktet. Nu kommer der så en halv milliard på, og det lyder jo umiddelbart af mange penge, men dybest set er der stadig tale om, at man op-